

ÍTRÓTTUR

HØVDU BETRI

At tað týskvøldið endaði við 3-0 sigri til Eysturríki, sigur ikki so øgiliga nógv um sjálvan dystin, tí trý mál vóru eysturríkararnir undir ongum umstøðum betri enn føroyingarnir. Men við tí endaði ein undankapping, sum hevur verið lítið øðrvísi enn aðrar, og har vit einki finga burtúr, at ein av okkara javnlíkum var í okkara bólki

Hilmar Jan Hansen

Ein javnleikur og níggju tap, umframt fyra vunnin og 29 tapt mál, so málúrðkan var minus 25 mál. Tað er status, nú gjørt verður upp eftir enn eina HM-undankapping og landsliðið heldur frí í nakrar mánaðir, til lutakastið til næstu EM-undankappingina verður í februar mánaði.

Seinasti dysturin var ímóti okkara »vinartjóð«, sum vit næstan mugu rópa Eysturríki, eftirsum tað var við einum ávísam dysti ímóti eysturríkarum í Landskrona, at alt byrjaði. Men hesaferð høvdu gestirnir lisið betur uppá enn í 1990, tá teir taptu 1-0, og í 2008, tá tað endaði 1-1, men hinvegin vóru teir ikki so góðir og sannførandi, at tað kundi rættvísgera, at teir vundu heili 3-0.

Longu í fyrstu føroysku royndunum, sum kundu komið eftir hornaspørk og fríspørk inn ímóti eysturríkska brotsteiginum, sóu vit, at føroysku spælararnir stóðu einki aftan fyri gestirnar, tá tað snúði seg um luftspælið framman fyri mál-

inum. Men allíkavæl fekst einki burtur úr tí.

Tá eysturríkararnir lögdu seg á odda eitt gott korter inn í dystin, var tað slett ikki uppiborið, hóast teir høvdu havt onkra skotroynd og í tí eina fòrinum høvdu noytt Gunnar Nielsen út í fulla longd, tí føroysku spælararnir høvdu frá byrjan spælt fult upp til gestirnar og víst góðan vilja og hug at stríðast.

Ein long sending frá Martin Harnik kom fram ímóti føroysku miðverjuni, har eingin sá út til at taka ábyrgd av bóltinum, sum slapp at halda fram innum, og har fór 30 ára fòðingardagsbarnið, Andreas Franz Ivanschitz, stormandi eftir bóltinum, men fekk ikki tamarhald á. Júst tað sá út til at snýta Gunnar í føroyska málinum, ið fekk bóltin inn undir seg og ikki fann hann nóg skjótt aftur, og so hevði Ivanschitz prikað bóltin síðstu sentimetrarnar um málstrikuna til 1-0.

Reistust aftur

Hetta var sum ein spann

við køldum vatni at fáa om-an yvir seg, men tibetur var hetta ikki nakað, ið skaddi ella skelkaði føroyska liðið. Gamaní, vóru eysturríkararnir nógv á bóltinum fyrstu lötuna eftir málið, men so fót-aðu okkara menn seg aftur og høvdu restina av fyrra hálvleiki fleiri góðar royndir á málið hjá Eysturríki.

Fyrstu veruligu skotroyndina hevði Christian Lamhauge Holst miðskeiðis í fyrra hálvleiki eftir eitt hornaspark, tá bólturin kom útaftur til hansara og hann gjørdi sær stóran ómak fyri at halda skotinum niðri. Men heldur tjúkt var fyri, og so fekk málverjin hjá eysturríkarunum, Heinz Lindner, at enda tveitt seg niður og hildið bóltinum.

Allarbesta føroyska møguleikan í fyrra hálvleiki átti Pól Jóhannus Justinussen fimm minuttir fyri stegðin, tá hann úr vinstru síðu høgdi til við nógvari ferð og góðari kós, men Heinz Lindner fekk við sínum bestu kynstrum bjargað og koyrt bóltin út til hornaspark.

Súni Olsen, sum spældi sín seinasta landsdyst, royndi sítt allarbesta fyri at fáa endað landsliðsárin við einum allarseinasta máli, og fleiri frísparksmøguleikar vóru eisini. Tann kanska besti kjansurin var í seinasta minuttinum í fyrra hálvleiki, tá Føroyar finga fríspark nakrar metrar uttan fyri brotsteiginum og eitt sindur úti í vinstru síðu. Súni fekk sær renningarlop og smekkaði til, men bólturin

fór beint omanfyri.

Føroysku spælararnir høvdu reist seg væl eftir 1-0 málið og kundu saktans verið farnir til hálvleiks við einum javnleiki, men Lindner í málinum hjá Eysturríki var – tíverri fyri okkum – klárur hvørja ferð, um royndirnar vóru innan fyri málkarmin.

Nógv neyvari

Í steðginum mundu tey flestu hava gott mót, hóast tað sá eitt sindur ivasamt út við verjukempuni, Jónasi Þór Næs, sum bleiv liggj-

andi á vøllinum og helt um knæið. Tað vísti seg, at hann var klárur aftur eftir hálvleikssteðgin og væl og virðiliga helt dystin út.

Føroysku spælararnir vístu framvegis stórt yvirskot og dirvi treyt heldur ikki, og teir báðir fremstu, Páll A. Klettskarð og Hallur Hanusson, sum høvdu tusk-að vøllin tunnan í fyrra hálvleiki, gingu eisini undan við hvør sínari skotroynd fyrsta korterið, uttan at teir tó finga hótt eysturríkska málið.

Hinvegin vóru eystur-

ríkararnir munandi meira beinleiðis og so nógv neyvari í sínum atsóknum, og á korterinum fekk framúrskarandi spælskiparin hjá teimum, David Alaba, enn einaferð hildið Gunnar Nielsen heitan, umframt at málskjúttin hjá teimum eisini hevði roynt seg.

Allíkavæl var talan ikki upp á nakran máta um nakra eysturríkska yvirvág, so flestu okkara høvdu vón um, at ein útjavning kundi fara at koma. Tvørturímóti fekk Eysturríki tvey mál innan

